

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa E. sp. z o.o. w P.
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
przy udziale zainteresowanego M. sp. z o.o. w S.
o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 13 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej zainteresowanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt VI ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 2 marca 2016 r., VI ACa (...) Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację M. sp. z o.o. w S. (zainteresowany), wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w W. - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 7 października 2014 r., XVII AmE (...), uchylającego decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes Urzędu) z 6 sierpnia 2010 r. nr (...) orzekającą zawarcie umowy o przyłączenie do sieci pomiędzy zainteresowanym i E. sp. z o.o. (powód).

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł zainteresowany, zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego,

polegającego na konieczności przesądzenia w sposób nie budzący wątpliwości jaki charakter prawny mają przepisy art. 7 ust. 1 - 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r.- Prawo energetyczne (jednolity tekst: Dz.U. z 2006 r., Nr 89, poz. 625 ze zm., dalej jako Prawo energetyczne lub PE), w szczególności w ich brzmieniu w okresie między 19 grudnia 2007 r. (data wydania Warunków przyłączenia) a 14 grudnia 2009 r. (data złożenia przez Zainteresowanego wniosku do Pozwanego w trybie art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego, jak również przepisy § 4, § 6 ust. 1 i 3, § 7 ust. 1-5, § 8, § 9 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz.U. Nr 93, poz. 623 ze zm., dalej jako rozporządzenie systemowe) - w analogicznym okresie czasu-regulujące niektóre zachowania się stron w trakcie dochodzenia do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, w szczególności:

- (a) czy przepisy wskazane powyżej stanowią całościową regulację procesu zawierania umowy o przyłączenie do sieci i mają charakter wiążący bezwzględnie prawo do korzystania z wydanych warunków przyłączenia z podmiotem, dla którego te warunki przyłączenia wydano, czy też przepisy te mają charakter przedmiotowy oznaczający że ich istotą jest przyłączenie określonej w warunkach przyłączenia elektrowni wiatrowej co oznacza, że w świetle powołanych powyżej przepisów po wydaniu warunków przyłączenia jest dopuszczalne, żeby zawarcia umowy o przyłączenie do sieci żądał na podstawie warunków przyłączenia inny podmiot niż ten, dla którego wydano warunki przyłączenia, o ile podmiot dla którego wydano warunki przyłączenia wskazał, że jest jego wolą, aby umowa o przyłączenie do sieci na podstawie wydanych dla niego warunków przyłączenia została zawarta przez inny wskazany przez niego podmiot, przedsiębiorstwo energetyczne, które wydało warunki przyłączenia nie zgłosiło sprzeciwu wobec takiej zmiany i prowadziło ze wskazanym podmiotem rozmowy na temat zawarcia umowy o przyłączenie a nowy podmiot spełnia techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia, o których mowa w art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego i posiada tytuł prawny do nieruchomości, na których elektrownia wiatrowa ma być posadowiona?

- (b) jaki jest charakter prawny dokumentu warunki przyłączenia w świetle § 4, § 6 ust. 1 i 3, § 7 ust. 1-5, § 8, § 9 rozporządzenia systemowego i czy wydanie dokumentu techniczne warunki przyłączenia:
- (i) potwierdza istnienie technicznych warunków przyłączenia do sieci w rozumieniu art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego, czy też
 - (ii) tworzy domniemanie istnienia warunków technicznych przyłączenia w rozumieniu art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego, czy też
 - (iii) dokument warunki techniczne przyłączenia ma walor jedynie informacyjny a stwierdzanie warunków technicznych przyłączenia należy czynić za pomocą innych środków dowodowych niż dokument techniczne warunki przyłączenia z pominięciem ekspertyzy oddziaływania na sieć sporządzonej i zaakceptowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne w toku procedury wydawania warunków przyłączenia i uzgodnień z operatorem systemu przesyłowego określonych w § 4, § 6 ust. 1 i 3, § 7 ust. 1-5, § 8, § 9 rozporządzenia systemowego?
- (c) jak rozumieć pojęcie ekonomiczne warunki przyłączenia dla źródła energii eklektycznej w świetle art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego, w szczególności:
- (i) czy istnienie dokumentu techniczne warunki przyłączenia przesądza automatycznie z mocy art. 7 ust. 1, 3 i 5 Prawa energetycznego o istnieniu ekonomicznych warunków przyłączenia, czy też
 - (ii) ekonomiczne warunki przyłączenia należy rozumieć inaczej a jeżeli tak to jakie okoliczności należy uznać za okoliczności o charakterze ekonomicznym spełniające wymóg istnienia ekonomicznych warunków przyłączenia w rozumieniu art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego, w szczególności czy uwzględnienie inwestycji w sieci przedsiębiorstwa energetycznego wymienionych w wydanych warunkach przyłączenia w planie rozwoju przedsiębiorstwa energetycznego w rozumieniu art. 16 Prawa energetycznego, należy uznać za spełnienie wymogu istnienia ekonomicznych warunków przyłączenia?

(d) jaki jest charakter prawny założeń do planu i planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, w szczególności czy w świetle treści art. 19 i 20 Prawa energetycznego założenia mają znaczenie dla procesu przyłączania źródeł energii odnawialnej do sieci przedsiębiorstw energetycznych, czy też z uwagi na swój niewiążący charakter ani założenia do planu ani plan zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe takiego znaczenia nie mają a ich brak nie stoi na przeszkodzie do stwierdzenia technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia do sieci w rozumieniu art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną zainteresowanego powód wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna zainteresowanego nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania, ponieważ Sąd Najwyższy uznał, że w okolicznościach sprawy, w której została wniesiona, nie można uznać problemów prawnych podniesionych we wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania za istotne zagadnienie prawne.

Przypomnieć należy, że postępowanie toczyło się z odwołania od decyzji organu regulacji energetyki orzekającej zawarcie umowy o przyłączenie do sieci między powodem a zainteresowanym. Decyzja ta oparta była na rozumowaniu organu regulacyjnego, zgodnie z którym spory przyłączeniowe między operatorem sieci a ubiegającymi się o przyłączenie wytwórcami można rozstrzygać bez ustalenia i wyjaśnienia przez organ okoliczności faktycznych istotnych dla obowiązku przyłączenia do sieci. Rozumowanie to zostało zakwestionowane przez Sąd Najwyższy w wyroku z 11 kwietnia 2012 r., III SK 33/11 (OSN Zbiór Urzędowy Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych 2013 nr 9-10, poz. 120) i podtrzymane w późniejszych orzeczeniach, w których wyjaśniono jakiego rodzaju ustalenia są potrzebne do utrzymania w mocy decyzji przyłączeniowej organu. Brak stosownych ustaleń w postępowaniu administracyjnym, w połączeniu z niezuzupełnieniem ich na etapie postępowania sądowego, uniemożliwia Sądowi

Najwyższemu jako sądowi kasacyjnemu, zajmującemu się weryfikacją wykładni i zastosowania prawa do „zamkniętego” stanu faktycznego, rozstrzyganie problemów prawnych objętych skargą kasacyjną zainteresowanego.

Dodatkowo Sąd Najwyższy uwzględnił, oceniając występowanie publicznoprawnej potrzeby wypowiedzenia się w kwestiach objętych skargą kasacyjną zainteresowanego, że uchylenie decyzji przez Sąd orzekający w sprawie z odwołania ma ten skutek, że Prezes Urzędu staje przed koniecznością zakończenia postępowania administracyjnego przez wydanie kolejnej decyzji kończącej postępowanie w sprawie objętej wnioskiem, uwzględniającej powody jej „skasowania” (postanowienie Sądu Najwyższego z 10 listopada 2010 r., III SK 30/10, LEX nr 1095837; wyroki Sądu Najwyższego z 19 lutego 2009 r., III SK 31/08, LEX nr 1615173; z 12 sierpnia 2014 r., III SK 58/13, OSNP 2016 nr 2, poz. 27). Tylko w przypadku wyroku sądowego, który zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ją uchyla, można bronić poglądu, że zarówno postępowanie sądowe jak i poprzedzające je postępowanie administracyjne zostały definitywnie zakończone (wyrok Sądu Najwyższego z 22 listopada 2016 r., III SK 39/15).

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.